2. Згуровський М. З., Панкратова Н. Д. Технологічне передбачення. Київ : Політехніка, 2005. 156 с.

3. Маліцький Б. А., Попович О. С., Онопрієнко М. В. Обґрунтування системи науково-технологічних та інноваційних пріоритетів на основі «форсайтних» досліджень. Київ : Фенікс. 2008. 86 с.

4. Рудь Н. Т. Форсайт: сутність та методологія прогнозування. *Економічні науки*. 2020. Т. 1, № 16 (61). С. 120–131. URL: https://doi.org/10.36910/6775-2707-8701-2019-16/61-13 (дата звернення: 24.11.2024).

УДК 352.07:004:005.591.6

МЕНЕДЖМЕНТ ЕЛЕКТРОННИХ СЕРВІСІВ ГРОМАДИ ЯК ДРАЙВЕР ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД

MANAGEMENT OF ELECTRONIC PUBLIC SERVICES AS A DRIVER OF DIGITAL TRANSFORMATION OF TERRITORIAL COMMUNITIES

Ходаков Олег Романович, здобувач вищої освіти спеціальності «Менеджмент», Миколаївський національний аграрний університет, м.Миколаїв, Україна

Oleh Khodakov, Bachelor’s degree student majoring in Management, Mykolaiv National Agrarian University, Mykolaiv, Ukraine

Цифрова трансформація територіальних громад в Україні є одним із ключових напрямів модернізації системи місцевого самоврядування, підвищення ефективності управлінських процесів та забезпечення доступності публічних послуг для населення. У сучасних умовах цифровізація розглядається не лише як технологічне оновлення, а як інструмент формування відкритої, прозорої та клієнтоорієнтованої моделі публічного управління. Особливу роль у цьому процесі відіграє розвиток та ефективний менеджмент електронних сервісів територіальних громад.

Відповідно до положень Концепції цифрової трансформації територіальних громад, упровадження електронних сервісів є необхідним елементом інституційної модернізації органів місцевого самоврядування та

формування стійких моделей розвитку громад [1]. Електронні сервіси дозволяють оптимізувати управлінські процедури, зменшити бюрократичні бар'єри, підвищити рівень прозорості та зміцнити довіру громадян до місцевої влади.

Метою дослідження є аналіз ролі менеджменту електронних сервісів як ключового чинника цифрової трансформації територіальних громад та визначення управлінських механізмів, що забезпечують ефективне впровадження цифрових рішень на місцевому рівні.

Електронні сервіси слід розглядати не лише як інструменти автоматизації адміністративних процесів, а як комплексні цифрові платформи, що трансформують взаємодію між владою, бізнесом і громадянами. За даними Програми EGAP (2023), упровадження цифрових сервісів дозволяє скоротити адміністративне навантаження на працівників органів місцевого самоврядування на 30–40 % та зменшити час надання послуг у 2–3 рази [2]. У цьому контексті ефективний менеджмент електронних сервісів включає планування, координацію, моніторинг та оцінювання результативності цифрових рішень відповідно до реальних потреб громади.

Сучасний менеджмент цифрової трансформації ґрунтується на поєднанні декількох управлінських підходів, зокрема:

- проєктного управління (з використанням стандартів PMBOK), що передбачає формування чітких KPI, дорожніх карт реалізації та системи управління ризиками;
- інноваційного менеджменту, орієнтованого на інтеграцію мобільних застосунків, електронних кабінетів, геоінформаційних систем та платформ відкритих даних;
- менеджменту змін, який забезпечує підготовку персоналу, розвиток цифрових компетентностей та ефективну комунікацію з мешканцями громади.

Дослідники у сфері публічного управління наголошують, що цифровізація місцевого самоврядування є успішною лише за умови належного рівня цифрових компетентностей працівників органів місцевого самоврядування та їх готовності до впровадження інновацій [4].

Менеджмент електронних сервісів сприяє досягненню таких ключових результатів:

– прозорості управління (через відкриті дані, онлайн-бюджети, електронні петиції);

– оперативності надання послуг (скорочення черг, електронний документообіг, цифрові черги);

– економічної ефективності, оскільки, за даними OECD, цифровізація дозволяє громадам скоротити адміністративні витрати до 20 % [3].

Таким чином, електронні сервіси перетворюються на системний інструмент підвищення якості управлінських рішень і результативності діяльності органів місцевого самоврядування.

У підсумку менеджмент електронних сервісів відіграє стратегічну роль у цифровій трансформації територіальних громад, оскільки забезпечує ефективне впровадження інновацій, оптимізацію управлінських процесів та підвищення рівня взаємодії з громадянами. Цифрові рішення стають невід’ємною складовою модернізації місцевого самоврядування та формування стійких, відкритих і клієнтоорієнтованих моделей управління розвитком громад.

Список використаних джерел:

1. Індекс цифрової трансформації громад України : аналіт. звіт / Міністерство цифрової трансформації України. URL: https://storage.thedigital.gov.ua/files/c/2c/efd774f4e85dd100a13e0178fd8f52ce.pdf

2. Методичні рекомендації Програми EGAP [Електронний ресурс]. URL:

https://api.egap.in.ua/storage/uploads/images/publication/metodicni_rekomendaciyi/Metodicni-rekomendaciyi.pdf

3. 2023 OECD Digital Government Index [Electronic resource]. OECD. URL: https://www.oecd.org/content/dam/oecd/en/publications/reports/2024/01/2023-oecd-digital-government-index_b11e8e8e/1a89ed5e-en.pdf.

4. Матвейчук Л., Польовий П. Цифрова компетентність публічних службовців: теоретична площина. *Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського*. URL: http://pubadm.vernadskyjournals.in.ua/journals/2022/2_2022/10.pdf

UDC 005.32:331.101.3]-043.86:[334.72:004]:[316.42:004](045)

МОТИВАЦІЙНИЙ МЕНЕДЖМЕНТ НА ПІДПРИЄМСТВАХ ІТ-СФЕРИ В УМОВАХ ЦИФРОВОЇ ТРАНСФОРМАЦІЇ

MOTIVATIONAL MANAGEMENT SYSTEM AT IT ENTERPRISES IN THE CONTEXT OF DIGITAL TRANSFORMATION

Чернов Андрій Олександрович
аспірант кафедри маркетингу, менеджменту та управління бізнесом
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
Умань, Україна
Chernov Andrii Oleksandrovuch
Postgraduate Student of the Department of Marketing,
Management and Business Administration,
Pavlo Tychyna Uman State Pedagogical University
Uman, Ukraine
andriy.chernov@udpu.edu.ua https://orcid.org/0009-0001-4714-0524

У сучасних умовах цифрової економіки ключовим стратегічним ресурсом підприємств, зокрема ІТ-сфери, стає людський капітал, рівень розвитку якого визначає ефективність бізнес-процесів, конкурентоспроможність продукції та здатність організації до інноваційного розвитку. Формування та підтримання професійного потенціалу працівників залежить від глибини їх особистої мотивації, що включає взаємодію трьох базових компонентів: бажання діяти, знання способів досягнення результату та здатність реалізувати поставлені завдання. Саме інтеграція цих елементів забезпечує внутрішню активність працівника та визначає його